

Z českých vlastí

Čechové chicagští v kanceláři Úřední Matice školské. — Dne 14. června dostavila se do kanceláře matiční deputace Čechů z Chicaga, v níž byli: paní Karla Souhravová, pan Josef Souhrada, pan Jan Kosař a pan Frant. Zajíček. Deputaci uváděl p. František Muehlach, místopředseda "Sokola" pařížského. Deputace odevzdala Úřední Matici školské sbírku Čechů chicagských a sice sokolské družiny Fugner-Tyršovy a divadelních ochotníků celkem 4000 K. Na památku návštěvy byla jim odevzdána ředitelkou kanceláře poslední výroční zpráva, jakož i "jubilejní dar českých umělců a spisovatelů" a podáno vysvětlení o snahách Úřední Matice Školské. Všichni projevíli přání, aby byla uspořádána schůze, v níž by se Čechům americkým znázornily snahy naší národní obrany a vyslovil povděk nad tím, že přípravy k takové schůzi již se konají. Nerozlučili se s kanceláři matiční, nýbrž těší se, že najde se příležitost, by se seznámili se členy výboru matičního — matičních odborů v Praze blíže. Čechové z Chicaga dostavili se se svým darem první, ale ujistili, že také v jiných městech, ba i na lodi se pro Matici horlivě sbíralo a že další sbírky budou následovati.

Výbuch střelného prachu v kupeckém obchodě. — Majitel kupeckého obchodu v Kadani p. Josef Herold svěřil v pondělí dne 10. června závod svůj úředníku Karlu Faitovi a odjel do Prahy k oční operaci. Fait přinesl si ve středu 12. června ze skladiště prachu v pytlíku 10 kilogramů střelného prachu a přesypával jej k večeru v krámu, v němž kromě toho bylo 2 1/2 kilogramu prachu bezdymného a loveckého, do plechových krabic. Když mu při tom upadlo závaží, hledal je a svítil si při tom neopatrně sirkou. V okamžiku tom se všecek střelný prach v krámu za hromového výbuchu vzlal. Účinek výbuchu byl hrozný: krám celý zpustošen a 17letý Fait těžce zraněn a musil býti odvezen do nemocnice v Žateci. Neštěstí stihlo však nejvíce lidí, kteří se v osudném okamžiku nalézali na ulici před Heroldovým obchodem, z nichž byl dlaždičský mistr František Moese, otec 9 nezaopatřených dětí, usmrcen a Terezie Wehrungrova, 11letý František Goerg, Markéta Stanglova a 5letý František Funke zranění. Stalo se tak hlavně rozlétnuvšími se střepinami skla v oblíčeji, na rukou a nohou. Stejný osud stihl i obchodník Vilému Glasrovu v protějším domě, u jehož obchodu vyražena okna i dvéře a poškozena střecha domu. S krámem, ve kterém výbuch se stal, sousedí kuchyně bytu Heroldova, ve které popaleny byly jeho choť Flora Heroldova a její matka Josefa Flachová z Chomutova. Škoda výbuchem způsobená je velice značná. Pan Josef Herold, který se dne 12. m. m. z Prahy vrátil, odhaduje si ji na 20,000 K. Je je na 17,000 korun pojištěn. Vlastitel domu, v němž se Heroldův krám nalézá, utrpěl škody z obnosu 10,000 korun a jest na 6,000 kor. pojištěn; protějšimu obchodníku Karlu Glasrovi způsobeno bylo škody na 500 korun. Také v jiných domech byla při výbuchu roztrávena okna. Dodatečně se sděluje, že úředník Karel Fait za spravy do Žatece zraněn svému sdlehl.

František Zákrejs mrtev. — Dne 19. června došla z Náchoda pře-

kvapující zvěst o náhlé smrti pana Františka Zákrejsa, ředitele kanceláře okresu karlínského, jména dobře známého v širokých kruzích samosprávných i literárních, zde především dlouholetým spolupracovníkem jeho v nejstarší české revui měsíční "Osvěta". Pan Fr. Zákrejs churavěl již delší dobu, trpě záduchem a zkornatěním cév. Od 6. února letošního roku nemohl již úradovati a v úterý dne 18. června odejel na delší zotavenou z Prahy do lázni běloveských, kdež doufal ztráviti léto. Na cestě učinil zastávku v Náchodě, kdež o 6. hodině ranní při vstávání přepaden byl náhlou mrtvolou, klesl k zemi a krátce na to zemřel. Blížších podrobností o smrti jeho dosud není. Mrtvola jeho byla převezena do Prahy. — František Zákrejs narodil se 7. května 1839 v Poličce a absolvoval práva v Praze v r. 1863. Brzy na to vstoupil do služeb samosprávných, zvolen okresním tajemníkem ve svém rodišti Poličce, avšak již v začátku let sedmdesátých přešel do služeb obce žižkovské, načež v r. 1879 byl zvolen sekretářem okresu karlínského, v jehož službě setrval až do své smrti, posledních deset let jako ředitel kanceláři okresních. Literární činnost svoji zahájil Zákrejs jako dramatik. První práce jeho, pětiaktová činohra "Národní hospodář" (1867) počtena byla cenou Fingerhutovou (Náprstkovou) a provozována v říjnu 1869 na pražském zemském divadle, a hrána často též na Slovensku. Z řady dalších jeho prací divadelních provozovány svého času častěji truchlohra "Anežka", hist. tragédie "Poděbradovna" a "Král svého lidu", sociální veselohra "Červenobílá stolice". V r. 1871 zúčastnil se s V. Vlčkem založení "Osvěty", pro niž napsal r. 1875 politicky-sociální román "Národovci", a delší řadu menších prací beletristických a politicky-sociálních ("Mezinárodní nevěsta", "Boj o mír" a j.) V letech 70tých a 80tých účastnil se vůbec velmi činně literárního ruchu tehdejšího, redigoval známou záslužnou "Národní bibliotéku" Kobrovu, kratší dobu také rozšířenou Kobrovu "Úřední knihovnu". Nejznámější byla svojí dobou jeho činnost divadelní a literární kritika "Osvěty", kdež na sklonku let 80tých a v letech 90tých zaujal známé příkré stanovisko konservativní proti moderním proudům literárním ve Francii a později i u nás, když mladý literární kvas český se stále určitéji vyhraněl v novém a živém proudění ideovém, s nímž literární idealismus a romantismus Zákrejsův nemohl se spřáteliti.

Sebevražda dragouna. — Tyto dni zastřelil se ve Velsu v Horních Rakousích dragoun ze 6. škadrony 6. dragounského pluku pro týrán, jež ve službě musil snášet. Jak se s ním zacházelo, vypsal dosti podrobně v listě, jež před provedením samovraždy zaslal redakci vídeňských "Dělnických Listů". Toto psaní zaslubuje, aby bylo beze vši opravy sděleno také našim čtenářům. Zní takto: Chci dnes provišt hrozou a sice 11. června več. Jsem týrán jak od Officirů a nejvíce šak od vachmeistrů, kteří nás týrají, nadávají psů, svinů, z kurvy synů. Officiri nás majo za dobytek nebo oni to sami říkajo, že jsme dobytek. Nevím co mám dělat, jsem celý zmatený. V neděli celé den dělat, menáš špatnou (pro dobytek dobrá říkajou). Člověk nemá času ani se vyspat, všady slyší socialiste, pakáš, sviňo socialistka, Hybešská, svině Šumajer. Na mě zvlášť si usedli, protože nemůžu rajtovat a furt se bešveruju,

na mě všeci sedijo někdy i bijo tak že su úplně bez naděje. V neděli úplně místo rutu musíme antretovat a dělat do noci. A jinak nás nepojmenujo než dobytek, svině socialistka. Páni officiri když cheo orlab dostanou u nás 2 měsíce a já nemožu dostat žádné, že prý nerajtuju. Navádijo vachmeistery, aby ten dobytek trochu odnaučili socialismu. Vachmeister Vidhalm a Šebestka říkajo, že socialisti nejsou lidi. Dragon pré není ani hoďej podat ruku vachmeisterovy, že den podat ruku vachmeisterovi, že je furt ve hnoju. Vie psat nemožu jsem cele zničen, bez naděje neb dnes vachmeister Widhalm mi řekl, kuš dobytku, když se mu říkal, že se nechám napsat o orlab. Dnes končím svůj život, neb mám v karabině již nachystané patrony na odpoledne. Prosim, uveřejněte to veřejnosti aby se o moji kamarády postarali, rodičom také piši, že dnes si беру život. Oznamte to veřejnosti. Dnes zemřu kulkozkarabiny co samovrah, která stojí již u mne a čekám na příležitost poslat psaní dom a vám. Jak odejdou kamarádi z cimry, kteří pucaj tak zbraň, беру si život. Až budete tyto řádky čísti, není mě více mezi živými. Johan Walisesh, 6 Esk. 6. Drg. Rgt. Vels." — Redaktor "Děln. Listů", říšský poslanec p. Tomášek odebral se po přečtení tohoto dopisu ihned do ministerstva války a žádal, aby Vališově sebevraždě telegrafickým zakročením bylo zabráněno. Ale úsilí jeho bylo už marné. Důvěrník sociálně demokratické organizace ve Velsu, na nějž se redakce "Děln. Listů" zároveň telegraficky obrátila s dotazem, byla-li sebevražda snad již provedena, odpovéděl stručnou depeší: Dragoun Wallisesh sebevraždu provedl.

Dal se přejeti vlakem ze strachu před úřední obsilkou. — Šedesátiletý zedník Josef Hefler z Einsiedlu v okresu frýdlanském dostal obsilku, aby se dostavil k soudu k nějaké záležitosti, týkající se výměru daní. Hefler patrně učinil nesprávné přiznání o výši příjmů a obdržev obsilku, bál se, že bude trestán, což jej tak rozčililo, že odhodlal se, že raději skončí sebevraždou. V min. dnech vrhl se pak Hefler před osobní vlak, jedoucí z Frýdlandu do Liberce a byl vlakem přejet. Nebyl sice usmrcen, ale utrpěl četná těžká poranění. Tak byla mu zlomena pravá klíční kost, všecky žebra na pravé straně hrudníku, dále byla mu roztrávena sanice, pravá lopatka a také byl poraněn na hlavě a na ruku. Zdá se také, že utrpěl i zranění vnitřního ústrojí. Ve zbledlém stavu byl převezen do nemocnice v Liberci, kdež lékaři pochybují o jeho uzdravení.

Posluchač lesnického ústavu se zastřelil. — Již několikrát zaznamenali jsme zprávy o samovraždách posluchačů lesnického ústavu v Písku a dnes opětně takový smutný příběh sdělujeme, příběh, jenž věru divně světo vrhá na poměry písecké školy lesnické. — Tentokrát vzal za své mladíček posluchač druhého ročníku školy revírnické, Jaromír Hončík, syn zámožného a obecně váženého kupce a majitele realit ze Sadské u Poděbrad. Hončík studoval ke zkouškám v přírodě a v pondělí dne 10. června s několika svými soudruhy, zdržel se i s nimi poněkud dále venku a nepřišel do internátu v ustanovenou večerní hodinu. Za to byl Hončík (a také jeho kolegové) asistentem lesnických škol p. R. Salačem (též býv. posluchačem) "udán" a druhého dne od ředitele ústavu přísně pokárán, při čemž napsána mu byla do katalogu nezákonná (!) z mravů a bylo mu

pohroženo, že bude co nejdříve vůbec ze školy revírnické vyloučen. To mladíka, jinak velmi hodného a výborně prospívajícího, tou měrou pobouřilo, že se odhodlal k sebevraždě. Před smrtí napsal dva dopisy, jeden svému otci, druhý bratru, kterýž je e. k. vojenským lékařem, třetí list pak napsal jednomu ze svých přátel, v němž mu sděloval, že děle týráni v ústavu snášet nemůže a že, jelikož nezákonnou z mravů zamezen jest mu postup do vyššího lesnického ústavu, zastřelil se odpoledne o 1/4 hodině v nedalekém od internátu Hradištském lese. Dopis ten nechal na stole ležeti a ve 3 hodiny odešel. Ostatní posluchači zpozorovali záhy Hončíkovu nepřítomnost a s hrůzou seznavše z dopisu, oč se jedná, úprkem vydali se k místu, kde přítel jejich za několik minut skončiti měl svoje žití. Ale přišli pozdě. Již u lesa zaslechli ránu — to ale Hončík střelil asi pouze do vzduchu, zkoušeje revolver; mladí lesníci pádili tedy k místu, odkud střelná rána byla zazněla a tu naskytl se jim hrozný pohled. Na kopeci před nimi dával si právě Jaromír smrtící zbraň ke hlavě a dříve, než zavolati na-

mohli, vypálil a v brzku byl jenom mrtvolou. Zarmoucení posluchači snesli pak k městu svého milého druhu a tento na rozkaz vyšší dán byl do městské umrlčí komory. Dne 15. července bude tomu rok, co zastřelil se rovněž výborně studovavší abiturient vyššího lesnického ústavu píseckého Hynek Coufalík (Moravan) proto že týrán byl při zkouškách svým profesorem. Při vzpomínce na tuto sebevraždu a také na nynější, tážeme se veřejnosti: a) Nebylo-li by zdoueno, aby konečně soukromé lesnické ústavy písecké se staly ústavu státními anebo zemskými? b) Bylo by možno na jiné škole, aspoň nějakému dozoru podléhající aby žáci nadaní a hodní byli všelijak trýznění, kdežto mnohý skutečný ničema, ovšem "protektor" požívající, ústav absolvoval "s vyznamenáním", při tom pak ve skutečném životě nikde k potřebě nebyl? c) Je dovoleno, aby žák, nepřijde-li večer v čas do internátu — rozhodně výdělkářského to domu, který nic společného s vlastní školou nemá — dostal na vysvětlčení nezákonnou z mravů, či aby byl i ze školy vyloučen? Kde je tu právo a spravedlnost?

Hledáme

dobré jednatele
v každé české osadě ku prodávání našich pozemků v Nebraska, v Jižní Severní Dakotě a Texasu

Dobry, přičinlivý a poctivý jednatel sobě může vydělati slušnou mzdu.
O podrobnosti dopište si na První Českou Kolonizační Společnost

The International Land and Investment Co.
BEE BUILDING, OMAHA, NEB.

Nejlepší obuv z nejlepší kůže

vyrábí továrna P. F. KIRKENDALL & Co., Omaha, Neb.
Znamení E. Z. naznačuje nejlepší střevice pro rolníka neb dělníka, jelikož mají podešve a svršky z nejlepší a nejtrvanlivější kůže a střevice naznačené hvězdou a půlměsícem jsou nejlepší střevice pro svátek. Ptejte se po nich a nekupujte jině. 421f

POMNIKY

žulové a mramorové

Frank Novák,

1413-15 So. 13th St., Omaha.
(Naproti Hotelu Praha)

Velký sklad, krásná práce zaručena.
Kupte si pomník v Omaze. Co ušetříte, zaplatí vám více než cestu.

UNION PACIFIC

Zvláštní LEVNÉ CENY

\$17.50	Do Colorado a nazpět. Každý den do 31. září 1907.
\$30.50	Do Ogden neb Salt Lake City a nazpět. Každý den do 30. září 1907.
\$42.50	Do Spokane a nazpět. Každý den do 12. července 1907.
\$50.00	Do Portland, Seattle, Tacoma, Everett, Bellingham, Vancouver, Victoria neb New Westminster a nazpět. Každý den do 12. července 1907.
\$55.00	Do Yellowstone Parku a nazpět. Veskr. zahrnuje dráhu i dostavnik, každý den do 12. září 1907.
\$60.00	Do Portland, Tacoma, Seattle, San Francisco, Los Angeles neb San Diego a nazpět. Každý den do 15. září 1907.
\$62.50	Okráňní cesta přes San Francisco, Los Angeles a Portland. Každý den do 12. července 1907.
\$73.50	Okráňní cesta přes San Francisco, Los Angeles a Portland. Denně do 15. září 1907.
\$80.50	Do Yellowstone Parku a nazpět. Veskr. zahrnuje dráhu, dostavnik a hotely v Parku pro pravidelný výlet, každý den do 12. září 1907.

Rovněž v lmi levné ceny pro okráňní cesty, denně do 15. září 1907, do mnohých míst v Oregonu, Washingtonu, Montany, Idaho a Britické Columbiu.

UNION PACIFIC

Tažte se v
CITY TICKET OFFICE, 1324 FARNAM ST.
PHONE DOUGLAS 334.